

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Simon Stylita. 5. Ianuarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

æternum ver diceres. Sed & filium Pipini Carolum (ab animo Martio Martellum post dictum) sacro. fonti admovit RIGOBERTVS. At Carolus ingratus, quòd urbem Rhemensem dolo aggressus non admissus esset, apertâ vi post fratrem debellatum ingressus, Pontificè sede exegit. Tulit æquo animo exilium, nec multò post ad Pipini dona reversus, vitam sanctissimè exegit. Ad tumulū nocte concubiâ lux ingens visa, & voces è cælo auditæ, multum humanâ suaviore. At nos si nunquam has audimus, quid miri obsecro est, quando cælo aures claudimus? *Ex Surio.*

Si tibi suggeratur in futurum tempus differre bonum propositū, consurge & dic, Dies Domini sicut fur, ita in nocte veniet. Si gula deserviens lautiores tibi commendauerit apparatus, recalcitra, & dic, Non est Dei Regnum esca & potus. S. Petrus Dam. in Ps. 57.

S. SIMEON STYLITA. 5. Ianuarii.

ERubescit hoc die Ægyptus, cum in tam parvâ chartâ sepeliri superbas moles suas videt. Quid enim? ut mortuos suos, quâ posset in cælum extolleret, surger e eò velut gloriæ humanæ scalas Pyramides iussit. At tu Lector, vide sis hoc die illum, qui vivus cælo jam eohabitavit, vivus Pyramides sibi quatuor posuit, invidiam nõ Ægypto modò, sed oreo etiam facturas. Itaque SIMEON opilio primùm, post præaltâ in rupe monachos inter Angelus vixit. Verùm cum ob mira, quæ maxima ac plurima patrabat, magni undique accursus fierent, novo miraculo columnas cœpit habitare; quarum quarta, & quæ ei ultima fuit, alta erat pedes IV. & L. Hic ille stare columnâ suâ firmior; dormire, aut confidere nunquam; vix aded

adeò unquam quid cibi capere, ea & agere & pati, ut hominem dubitarint; Regibus denique, ac Imperatoribus, imò orbi ad se confluenti vel oraculum esse, vel asylon. Indoluit hostis, & dolis, quos domi suæ habet, usus, in flammantem currum non jam SIMEONEM, sed alterum Eliam invitavit. Nec malè profectò cessit astus. Verùm, cùm altero pede jam extenso, sacrum Crucis signum efformasset, in ventos scilicet & orcum, non in cælos, cum pessimo aurigâ abivit currus. At SIMEON, ut eadē pœnâ & se, & hostem ultum iret, uno, ut erat tum, pede, annum solidum perstitit. Mortuus est deinde anno ab orbe restaurato CDLX. ætatis CIX. atque, ut vicissè scires, etiam post mortem stetit. *Ex Suario.*

Quid animæ prodest, hesternum diem transgessisse in actione virtutis, si hodie velut desertor desieris ab opere justitiæ? Qualem enim te invenero, ait Scriptura, talem te judicabo. S. Basil. in Epist.

S. APOLLINARIS V. 5. Januarii.

EUnuchum spectâ; sed apage illum Parnassi Eruborem: hunc, quem dicimus, virginitas dedit, cælum risit, vel, si mavis lacrimas, has quoque affudit cum suis ridenda Venus. Sed nunc argumentum fabulæ habe. Fuit APOLLINARIS altera Anthemii viri Consularis F. alteram dæmon malus infidebat. Illa Christum sponsum cogitabat, at hominē parentes. Quid nî etiam sanctus amor hominum oculos luderet ingeniosus? Abit Jerosolymam cùm nobilissimorum parentum veniâ APOLLINARIS; comites servulos, ancillas, opes trahit. Redux ex itinere has omnes in egenos spargit, illos manu mittit, uno alteróve duntaxa retento. Hos quoque piè fallit, & silvas habita

Jan